

ÚRSKURÐARNEFND Í VÁTRYGGINGAMÁLUM

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Mál nr. 197/2000

M

og

Vátryggingafélagið X v/slysátryggingar skólabarna.

Ágreiningur um réttarstöðu í tengslum við slys sem varð í skólaferðalagi 30.05. 1996.

Gögn.

1. Málskot móttakið 14.07. 2000.
2. Vátryggingaskilmálar og skírteini
3. Bréf föður hins slasaða dags. 26.11. 1996.
4. Reikningar.
5. Bréf lögmanns hins slasaða dags. 11.12. 1996, 14.04. 1997, 16.01. 1998, 05.04. 2000, 09.04. 2000 og símbref dags. 22.06. 2000.
6. Ódagsett bréf vátryggingafélagsins og bréf þess dags. 23.01. 1998 og 22.06. 2000.
7. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar dags. 19.07. 2000.
8. Tilkynning um slys og skýrsla.
9. Áverkavottorð.
10. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 644/2000.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Ágreiningur aðila er um bótafjárhæðir. Vátryggingafélagið hefur samþykkt að úrskurðarnefndin úrskurði um bótafjárhæðir í máli þessu. Ágreiningur er um hvað falli undir slysakostnað skv. fyrirliggjandi skilmálum þ.e. hvort flutningur slösuðu fellur þar undir og hvaða fjárhæð skuli leggja til grundvallar og um vexti og lögmannskostnað.

Málskotsaðilinn telur að hvergi sé skýrt í skilmálum hvað falli undir slysakostnað. Ætla verði að vátryggingin eigi að bæta allan nauðsynlegan slysakostnað og ráðstafanir sem rétt og hæfilegt er að grípa til til að koma slasaða undir læknishendur og lækni meðferðina sjálfa að svo miklu leyti sem vátryggingafjárhæðin hrekkur til. Hann telur að flutningur (akstur með) slösuðu falli hér undir með sama hætti og skv. 1. mgr. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. Hann telur að umkrafinni fjárhæð sé stillt í hóf. Ferðakostnaður sé miðaður við kílómetragjald sem í öllum tilvikum sé sanngjarnt gagnvart vátryggingafélaginu. Fram kemur að faðir slösuðu hafi ekið henni og tafist frá bústörfum. Kröfu vegna annars ferðakostnaðar sé stillt í hóf. Varðandi kröfu um bótafjárhæð er vísað til 1. mgr. 24. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 20/1954. Fram kemur að krafa um lögmannskostnað sé reist á skaðabótasjónarmiðum, vegna neitunar tryggingafélagsins á greiðslu bótakröfu hafi slösuðu og lögráðamanni hennar verið nauðsynlegt að leita aðstoðar lögmanns til að ná fram rétti sínum.

Vátryggingafélagið vísar til skilmála slysátryggingar þar sem rétt er um slysakostnað og að þar sé átt við beinan útlagðan kostnað við lækni meðferð. Það telur að óhjákvæmilegur ferðakostnaður vegna slyssins falli hér undir. Í þessu máli sé deilt um hvaða fjárhæð eigi að bæta hann. Félagið hafi fallist á að taka þátt í honum með því að greiða “eðlilegan bensínkostnað” en það geti ekki fallist á að greiða skv. kílómetragjaldi enda sé í slíku gjaldi tekið tillit til slits á dekkjum og almenns viðhalds, sem geti aldrei fallið hér undir. Félagið hafnar því að vinnutap föður hinnar slösuðu vegna flutningsins bætist úr þeirri vátryggingu sem hér um ræðir. Að krafa um annan ferðakostnað sé ekki studd gögnum og komi ekki til álita. Fram kemur og að slysátrygging skólabarna sé höfuðstólstrygging. Með vátryggingu þessari komi forráðamenn sveitarfélaga til

móts við foreldra ef barn þeirra kynni að lenda í alvarlegu slysi. Ekki megi ráða að váttrygging skuli bæta allan nauðsynlegan kostnað og ráðstafanir sem rétt og hæfilegt sé að grípa til. Félagið mótmælir því að 1. mgr. 1. gr. skaðabótalaga eigi hér við enda sé um summuváttryggingu að ræða sem ekki byggir á viðhorfum skaðabótaréttar. Innheimtuþóknun lögmanns sé ekki rædd í skilmálum og því hafnar félagið því að hún sé greiðsluskyld úr þessari váttryggingu. Félagið telur að krafa tjónþola sem reist sé á skaðabótasjónarmiðum eigi ekki rétt á sér. Það hafnar því að um óréttmæta neitun félagsins á greiðslu bótakröfunnar hafi verið að ræða.

Álit.

Ágreiningur aðila er um bótafjárhæð þ.e. hvað falli undir slysakostnað skv. fyrirbyggjandi skilmálum slysatryggingar skólabarna, hvaða fjárhæð skuli leggja til grundvallar við flutning hinnar slösuðu, annan ferðakostnað, vinnutap föður, vexti og lögmanskostnað.

Samkvæmt fyrirbyggjandi váttryggingu er slysakostnaður eingöngu greiddur að því marki sem hann fæst ekki greiddur úr öðrum váttryggingum eða Tryggingastofnun ríkisins. Hámarksfjárhæðir vegna andláts, örorku og slysakostnaðar koma fram í váttryggingaskírteini og/eða endurnýjunarkvittun. Fyrirbyggjandi váttryggingaskilmálar skilgreina ekki hvað átt er við með slysakostnaði. Hér er um summuváttryggingu að ræða, slík váttrygging er ekki byggð þeim sjónarmiðum sem fram koma í 1. mgr. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. Nefndin getur ekki fallist á að bótakrafa hinnar slösuðu geti stuðst við þau sjónarmið sem skaðabótalögin byggjast á. Þrátt fyrir þetta verður að telja að með slysakostnaði sé átt við þær ráðstafanir sem eðlilegt var að grípa til við flutning og umönnun hinnar slösuðu þ. á m. aksturskostnað en ekki afleitt tjón svo sem tafa föður frá bústörfum.

Með hliðsjón af framanrituðu skal váttryggingafélagið greiða ferðakostnað vegna aksturs hinnar slösuðu. Í því sambandi er rétt að miða við kílómetragjald sem ferðakostnaðarnefnd leggur til grundvallar. Frá og með 1. júlí sl. skal miða við 44,85 kr. pr. km. Ekki er gerð ítarleg grein fyrir kröfu um annan ferðakostnað í fyrirbyggjandi gögnum og kemur hann því ekki til álita hér.

Félagið skal greiða vexti af bótafjárhæðinni skv. 24. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 20/1954 sbr. ákvæði laga um vexti.

Váttryggður á rétt á því að váttryggingafélagið greiði hæfilegan lögmanskostnað. Nefndin getur ekki fallist á sjónarmið þess efnis að lögmanskostnaður sé ekki greiðsluskyldur. Váttryggðum var nauðsynlegt að leita sér aðstoðar lögmanns í þessu tilviki, en nefndin tekur ekki afstöðu til fjárhæðar hans.

Niðurstaða.

Slysakostnaður tekur til nauðsynlegs ferðakostnaðar. Við ákvörðun um ferðakostnað er rétt að lágmarki að taka mið af ákvörðun ferðakostnaðarnefndar frá því í júlí 2000, þ.e. 44,85 kr. pr. km. Váttryggingafélagið skal greiða vexti af bótafjárhæðinni skv. 24. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 20/1954 sbr. ákvæði laga um vexti. Váttryggður á rétt á því að váttryggingafélagið greiði hæfilegan lögmanskostnað.

Reykjavík 8. ágúst 2000

Rúnar Guðmundsson hdl.

Dögg Pálsdóttir hrl.

Jón Magnússon hrl.